त्रर्णयकाएउं

म्राम्मर्यमिति तस्यैतद्वचनं भावितात्मनः। राघवः प्रतिजयाक् सक् भ्रात्रा मकाबलः ॥ २०॥ ष्ट्वं कथयतस्तस्य दद्शीश्रममण्डलं । कुशचीरपरिचिप्तं नानावृचलतावृतं ॥ २१ ॥ तं प्रविश्याश्रमं रामः सीतया लद्मणेन च । सिकतो मुनिभिः सर्वैः सत्कारेणाय सत्कृतः ॥ २२॥ ततस्तस्मिन् स काकुत्स्यः श्रीमत्याश्रममण्डले । न्यवसत् सुसुखस्तैस्तैः पूज्यमानो मरुर्षिभिः ॥ २३ ॥ जगाम चाश्रमं तेषां पर्यायेन मकात्मनां । पादाभिवादनं कर्तुं सकाशं राघवस्तदा ॥ २८॥ क्वचित् परिवसन् मासमेकं संवत्सरं तथा। क्वचिम्र चतुरो मासान् पञ्च षड् वापि च क्वचित् ॥ २५॥ त्रपरत्राधिकं मासमध्यर्धमपरं क्वचित् । त्रीन् मासानपरानष्टौ राघवो न्यवसत् सुखं ॥ २६॥ मासद्वयं चापर्त्र साग्रं संवत्सरं क्वचित्। पन्नमन्यत्र मासं च न्यवसद्राघवस्तदा ।। २०।। तथा संवसतस्तस्य मुनीनामाश्रमे सुखं । रमतश्चानुकूल्येन ययुः संवत्सरा दश ॥ २६॥ तथा परिवसंश्चेव राघवः सरु सीतया । सुतीव्यास्याश्रमं श्रीमान् पुनरेव तगाम रु ॥ २१ ॥